

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

Sieviešu nabadzība

P7_TA(2011)0086

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcija par sieviešu nabadzības izpausmēm Eiropas Savienībā (2010/2162(INI))

(2012/C 199 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu un 3. panta 3. punkta otro daļu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 8., 151., 153. un 157. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tajā paredzētos noteikumus par sociālajām tiesībām un vīriešu un sieviešu līdztiesību,
- ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā ANO 1966. gada Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām,
- ņemot vērā ANO 1979. gada Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW),
- ņemot vērā Ceturtās Pasaules konferences par sievietēm deklarāciju un rīcības programmu, kuras pieņemtas Pekinā 1995. gada 15. septembrī,
- ņemot vērā ANO 2000. gadā pieņemtos Tūkstošgades attīstības mērķus, jo īpaši 1. mērķi (galējas nabadzības un bada izskaušana) un 3. mērķi (dzimumu līdztiesības veicināšana),
- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas Rezolūciju Nr. 1558 (2007) par nabadzības feminizāciju,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Lēmumu Nr. 1098/2008/EK par Eiropas gaļu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību (2010. gads) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 25. marta Lēmumu Nr. 283/2010/ES, ar ko izveido Eiropas progresa mikrofinansēšanas instrumentu nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 30. oktobra secinājumu projektu attiecībā uz pārskatu par to, kā dalībvalstis un ES iestādes īsteno Pekinas Rīcības platformu — Rādītāji attiecībā uz sievietēm un nabadzību (13947/07),

⁽¹⁾ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.⁽²⁾ OV L 298, 7.11.2008., 20. lpp.⁽³⁾ OV L 87, 7.4.2010., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra ziņojumu “Barselonas mērķu īstenošana attiecībā uz pirmsskolas vecuma bērnu aprūpes pakalpojumiem” (COM(2008)0638),
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu “Vīriešu un sieviešu līdztiesība — 2010” (COM(2009)0694),
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu, kas pievienots Komisijas ziņojumam “Vīriešu un sieviešu līdztiesība — 2010” (SEC(2009)1706),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija 2010.–2015.” (COM(2010)0491),
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu, kas pievienots Komisijas paziņojumam “Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija 2010.–2015.” (SEC(2010)1079) un (SEC(2010)1080),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu ““Eiropa 2020” — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda 2010. gada 24. marta ziņojumu “Eiropiešu dzīves kvalitātes otrais pārskats — ģimenes dzīve un darbs”,
- ņemot vērā 2005. gada 13. oktobra rezolūciju par sievietēm un nabadzību Eiropas Savienībā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 18. novembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par to, kā piemērot principu par vienlīdzīgu atalgojumu vīriešiem un sievietēm ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 6. maija rezolūciju par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 10. februāra rezolūciju par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā (2009) ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par ekonomiskās lejupslīdes un finanšu krīzes ar dzimumu saistītiem aspektiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par Ceļveža sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006.–2010. gadam īstenošanas rezultātu novērtējumu un ieteikumiem turpmākai rīcībai ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 7. septembra rezolūciju par sieviešu lomu novecojošā sabiedrībā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 19. oktobra rezolūciju par sievietēm nestabilās darba attiecībās ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OV C 233 E, 28.9.2006., 130. lpp.

⁽²⁾ OV C 16 E, 22.1.2010., 21. lpp.

⁽³⁾ OV C 212 E, 5.8.2010., 23. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 35. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0231.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0232.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0306.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0365.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A7-0031/2011),
  - A. tā kā saskaņā ar iepriekšminēto Lēmumu Nr. 1098/2008/EK, īstenojot darbības saistībā ar Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, būtu bijis jāņem vērā sieviešu un vīriešu nabadzības un sociālās atstumtības dažādie aspekti un radītie riski; tā kā 85 miljoni Eiropas iedzīvotāju dzīvo nabadzībā un 17 % no visām sievietēm ES 27 valstīs tiek klasificētas kā dzīvojošas nabadzībā; tā kā turklāt pēdējo desmit gadu laikā nabadzībā dzīvojošu sieviešu skaits ir pieaudzis neproporcionāli nabadzībā dzīvojošu vīriešu skaitam; tā kā vecāku nabadzība bieži vien izraisa arī bērnu nabadzību un nopietni ietekmē bērnu turpmāko dzīvi;
  - B. tā kā Eiropas Savienībā ir vērojama liela ekonomikas, finanšu un sociālā krīze, kas īpaši apgrūtina sievietes gan darba tirgū, gan personīgajā dzīvē, jo pastāv lielāka iespēja, ka viņas uzņemsies nestabilas darba attiecības, viņas atlaidīs un viņām nebūs sociālā nodrošinājuma; tā kā turklāt ekonomikas lejupslīdes laikā cilvēki, kurus jau apdraud iespēja nonākt nabadzībā un no kuriem lielākā daļa ir sievietes, kļūst vēl neaizsargātāki, jo īpaši to grupu pārstāvji, kuri jau saskaras ar daudziem nelabvēlīgiem apstākļiem;
  - C. tā kā taupības pasākumi, ko īsteno visā Eiropā, nodarīs īpašu kaitējumu sievietēm, kuras ir vairāk saistītas ar valsts sektoru gan kā darbinieces, gan kā pakalpojumu saņēmējas;
  - D. tā kā nabadzības apkarošana ir viens no pieciem Komisijas ierosinātajiem stratēģijas "Eiropa 2020" izmēramajiem mērķiem; tā kā ar stratēģijas "Eiropa 2020" 10. integrēto pamatnostādni (sociālās iekļaušanas veicināšana un cīņa ar nabadzību) tiktu veicināta valstu politiku pieņemšana, lai aizsargātu sievietes īpaši pret nabadzības risku, garantējot ienākumu drošību viena vecāka ģimenēm vai vecāka gadagājuma sievietēm;
  - E. tā kā dzimumu līdztiesība ir instruments sieviešu nabadzības novēršanai, jo līdztiesība pozitīvi ietekmē ražīgumu un ekonomisko izaugsmi, kas nodrošina plašāku sieviešu līdzdalību darba tirgū, un tam savukārt ir daudz sociālu un ekonomisku priekšrocību;
  - F. tā kā sieviešu vidējais nodarbinātības līmenis ir 59,1 %; tā kā kopš 2000. gada vidējās darba samaksas atšķirības starp dzimumiem vidēji joprojām ir ievērojamas, 2010. gadā sasniedzot gandrīz 18 % visā ES un vairāk nekā 30 % atsevišķās dalībvalstīs, un tā kā vienlīdzīgas darba samaksas princips vīriešiem un sievietēm ir viens no Eiropas Savienības līgumos noteiktajiem pamatprincipiem; tā kā dzimumu segregācija darba tirgū rada tiešu ietekmi uz sievietēm;
  - G. tā kā 16 dalībvalstīs iespēja nonākt galējā nabadzībā sievietēm ir ievērojami lielāka nekā vīriešiem;
  - H. tā kā nodarbinātība kā tāda nav pietiekama aizsardzība pret galēju nabadzību; tā kā galvenokārt profesionālās segregācijas dēļ sievietes mazāk apmaksā darbus veic vairāk nekā vīrieši, bet ar sociālā nodrošinājuma maksājumiem vien nevar sniegt aizsardzību pret galēju nabadzību;
  - I. tā kā jo ilgāk dzīvo nabadzībā, pārtiekot no īpaši maziem ienākumiem, jo lielāks ir risks nonākt pastāvīgās ekonomiskās grūtībās un sociālā atstumtībā; tā kā tādēļ pasākumus nabadzības izskaušanai nevajadzētu tikai vērst uz to, lai palīdzētu cilvēkiem, kas jau dzīvo galējā nabadzībā, bet ar tiem būtu arī jācenšas laikus novērst un izskaust faktoros, kuru dēļ cilvēki un jo īpaši sievietes nonāk ārkārtīgi smagos ekonomiskos un sociālos apstākļos;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

- J. tā kā neapmaksāta darba un ikdienas aprūpes pienākumu veikšanai veltītā laika ilgums ievērojami atšķiras atkarībā no vecuma un dzimuma; tā kā īpaši sievietes veic vislielāko neapmaksātā darba apjomu;
- K. tā kā vispārēja piekļuve un tādi izmaksu ziņā pieņemami un kvalitatīvi atbalsta pakalpojumi kā bērnu, vecu cilvēku un citu apgādājamo personu aprūpe ir svarīgi sieviešu un vīriešu vienlīdzīgai dalībai darba tirgū un kalpo kā instruments nabadzības novēršanai un samazināšanai;
- L. tā kā vecāka gadagājuma cilvēkiem salīdzinājumā ar pārējiem iedzīvotājiem ir lielāks risks nonākt nabadzībā — 2008. gadā 27 ES dalībvalstīs aptuveni 19 % no vecāka gadagājuma cilvēkiem, kuriem bija 65 un vairāk gadu, bija nabadzīgi; tā kā vecāka gadagājuma sievietes ir īpaši nedrošā situācijā, jo viņu tiesības uz pensiju bieži vien ir atkarīgas no viņu civilstāvokļa (laulātā vai apgādnieka zaudējuma pabalsts) un darba pārtraukuma periodu, atalgojuma atšķirību un citu faktoru dēļ viņām pašām reti ir tiesības saņemt atbilstīga apmēra pensiju, un tādēļ noturīga un galēja nabadzība sievietes skar vairāk nekā vīriešus (iespēja nonākt nabadzībā apdraud 22 % sieviešu vecumā pēc 65 gadiem salīdzinājumā ar 16 % vīriešu);
- M. tā kā sievietes, jo īpaši lauku rajonos, neregistrējoties oficiālā darba tirgū vai slēdzot īstermiņa darba līgumus, biežāk veido daļu no neoficiālās ekonomikas nekā vīrieši, un tas rada īpašas problēmas saistībā ar sieviešu sociālajām tiesībām, tai skaitā tiesībām grūtniecības, maternitātes atvaļinājuma un bērna barošanas ar krūti laikā, pensijas tiesību iegūšanu un sociālās drošības pieejamību;
- N. tā kā nabadzība ir faktors, kuru saista ar palielinātu iespēju ciest no vardarbības dzimuma dēļ, kas ir liels šķērslis dzimumu līdztiesībai; tā kā vardarbība ģimenē bieži vien ir iemesls darba zaudēšanai, veselības problēmām un bezpajumtniecībai, un tās dēļ sievietes var arī nonākt nabadzības ciklā; tā kā turklāt cilvēku tirdzniecība ir mūsdienu verdzības paveids, kas lielā mērā ietekmē sievietes un meitenes, un ir ievērojams faktors, ko izraisa nabadzība un kas veicina nabadzību;
- O. tā kā visu veidu vardarbība pret sievietēm ir viens no visizplatītākajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kuram nav ne ģeogrāfisku, ne ekonomisku, ne sociālu robežu; tā kā tā Eiropas Savienībā ir nopietna problēma, jo aptuveni 20 % līdz 25 % pieaugušu sieviešu cieš no fiziskas vardarbības un vairāk nekā 10 % sieviešu dzīves laikā kļūst par seksuālas vardarbības upuriem;
- P. tā kā sievietes ar invaliditāti cieš no diskriminācijas ģimenē un izglītības vidē, viņu darba iespējas ir ierobežotas un sociālie pabalsti, ko viņas saņem, vairākumā gadījumā nepalīdz izkļūt no nabadzības; tā kā tādēļ dalībvalstīm būtu jāvelta īpašas rūpes sievietēm ar invaliditāti, lai viņas varētu izmantot savas tiesības, un jāierosina pasākumi šo sieviešu integrācijai, izmantojot papildu atbalsta programmas;
- Q. tā kā nabadzības slogs pieaug tieši sievietēm, kurām draud nabadzība, īpaši sieviešu grupām, kurām ir īpašas vajadzības, piemēram, sievietēm ar invaliditāti, vecāka gadagājuma sievietēm un vecākiem, kas audzina bērnus bez partnera palīdzības (jo īpaši vientuļās mātes, kuru aprūpē ir bērni), kā arī sieviešu grupām, kas ir visneaizsargātākās pret atstumtību, piemēram, romu tautības sievietēm, kurām tradicionāli vienīgajām ģimenē ir pienākums veikt māsaimniecības darbus un aprūpi un kuras priekšlaicīgi tiek atrautas no izglītības un nodarbinātības, un imigrantēm; tā kā ir jārada šīm sievietēm piemēroti darba apstākļi, kas viņām ir būtiski svarīgi, tostarp jānodrošina tiesību aizsardzība, piemēram, tiesību uz pienācīgu darba samaksu, tiesību uz maternitātes atvaļinājumu un uz tādu darba vidi, kurā nav diskriminācijas;
- R. tā kā ar programmu "Progress" ir paredzēts atbalstīt dzimumu līdztiesības principa efektīvu īstenošanu un veicināt dzimumu integrāciju visās ES politikas jomās; tā kā šī programma ir ārkārtīgi svarīgs instruments cīņā pret nabadzības feminizāciju;
- S. tā kā sieviešu paredzamais dzīves ilgums ir aptuveni par sešiem gadiem ilgāks nekā vīriešiem un tā kā 2007. gada statistikas dati par ES 27 dalībvalstīm liecina, ka vīrieši dzīvo līdz 76 gadu un sievietes — līdz 82 gadu vecumam; tā kā tam ir liela saistība ar sieviešu nabadzību īpaši tāpēc, ka sievietēm ir sarežģītāk piekļūt sociālā nodrošinājuma un pensiju sistēmām nekā vīriešiem,

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

Nabadzības feminizācija

1. uzskata, ka sieviešu nabadzības novēršana un samazināšana ir svarīga daļa no sociālās solidaritātes pamatprincipa, kuru Eiropas Savienība ir apņēmusies ievērot, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā, kurā paredzēta sieviešu un vīriešu līdztiesība, sociālais taisnīgums un sociālā aizsardzība, kā arī cīņa pret sociālo atstumtību un diskrimināciju;
2. atzīst, ka nabadzības feminizācija nozīmē to, ka nabadzībā dzīvo vairāk sieviešu nekā vīriešu, nabadzība viņas skar smagāk nekā vīriešus un nabadzība sieviešu vidū pieaug;
3. norāda, ka saskaņā ar *Eurostat* nabadzības riska līmeņa rādītāju 2008. gadā gandrīz 85 miljoni iedzīvotāju Eiropas Savienībā saskārās ar nabadzības risku un ka attiecībā uz rādītāju "materiālā nenodrošinātība" tiek lēsts, ka attiecīgais skaitlis varētu palielināties līdz 120 miljoniem; uzskata, ka attiecībā uz Padomes lēmumā minētajiem nabadzības rādītājiem var rasties neskaidrība saistībā ar kopējo samazināšanas mērķi, t. i., līdz 2020. gadam atbrīvojot no nabadzības un atstumtības 20 miljonus iedzīvotāju (23,5 % samazinājums saskaņā ar *Eurostat* nabadzības riska līmeņa rādītāju, bet tikai 16,7 % saskaņā ar "materiālās nenodrošinātības" rādītāju); uzsver, ka lielākā daļa cilvēku, kas nonākuši nabadzībā, ir sievietes, un šo situāciju ir izraisījis bezdarbs, gadījuma darbu veikšana, mazas algas, pensijas, kas ir mazākas par iztikas minimumu, un plaši izplatītās problēmas saistībā ar labu sabiedrisko pakalpojumu pieejamību;
4. uzsver, ka dzimumu nelīdztiesība kavē nabadzības samazināšanu un apdraud ekonomikas un cilvēku attīstības izredzes;
5. aicina dalībvalstis iekļaut dzimumu līdztiesības koncepciju visos nodarbinātības politikas virzienos un īpašos pasākumos, lai uzlabotu nodarbinātības pieejamību, izvairītos no pārmērīgas sieviešu pārstāvības nepastāvīgā nodarbinātībā, palielinātu stabilu līdzdalību un veicinātu sieviešu situācijas uzlabošanas nodarbinātības jomā, kā arī samazinātu dzimumu segregāciju darba tirgū, risinot tās tiešos un netiešos cēloņus;
6. norāda, ka sieviešu nabadzība nav tikai ekonomikas krīzes rezultāts, bet to izraisījis dažādu faktoru kopums, tostarp stereotipi, pastāvošās atšķirības vīriešu un sieviešu darba samaksā, šķēršļi, kurus rada nespēja savienot ģimenes un darba dzīvi, lielāks sieviešu mūža ilgums un, vispārēji raugoties, dažādie dzimumu diskriminācijas veidi, kas pārsvarā ietekmē tieši sievietes;
7. atgādina, ka Komisija ir noteikusi 2010. gadu par Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, lai atkārtoti apliecinātu un apstiprinātu Savienības politiskās saistības sasniegt konkrētus panākumus cīņā pret nabadzību un atzītu nabadzībā un sociālā atstumtībā dzīvojošu personu pamattiesības uz pienācīgas kvalitātes dzīves apstākļiem un plašu līdzdalību sabiedrības dzīvē;
8. atgādina, ka Eiropas gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību (2010) tika noteikts nevis kā plašsaziņas līdzekļu kampaņa, bet kā iniciatīva turpmākai daudzdimensiju politikas veicināšanai nabadzības izskaušanā un efektīvāku nabadzības noteikšanas rādītāju izstrādei; tādēļ aicina Komisiju sniegt objektīvu pārskatu par pasākumiem, ko dalībvalstis šajā sakarībā no jauna veikušas nabadzības un sociālās atstumtības pārvarēšanai;
9. ierosina, ka ir nepieciešams uzturēt gan Eiropas, gan valstu līmenī stingras saistības panākt redzamākus rezultātus dzimumu līdztiesībā, izmantojot stratēģijas, ar ko ievieš Komisijas pamatnostādnes par sieviešu un vīriešu vienlīdzību, Eiropas Padomes pieņemto Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu un rīcības programmu dzimumu līdztiesības jomā, par ko vienojās Eiropas sociālie partneri;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

10. uzsver, ka dzimumu līdztiesība ir viens no ilgtspējīgas izaugsmes, nodarbinātības, konkurētspējas un sociālās kohēzijas priekšnoteikumiem;
11. aicina Komisiju un Padomi, izstrādājot politikas pamatnostādnes un pasākumus nākamajam atklātās koordinācijas metodes posmam attiecībā uz sociālo integrāciju un sociālo aizsardzību, sociālās integrācijas stratēģiju un pamatiniciatīvu "Eiropa 2020" par nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanu, pienācīgi ņemt vērā Parlamenta prasības, kas paustas 2007. gada 15. novembra rezolūcijā par sociālās realitātes analīzi ⁽¹⁾, 2008. gada 9. oktobra rezolūcijā par sociālās integrācijas veicināšanu un nabadzības, tostarp bērnu nabadzības, apkarošanu ES ⁽²⁾, 2009. gada 6. maija rezolūcijā par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus, un 2010. gada 20. oktobra rezolūcijā par minimālā ienākuma nozīmi nabadzības apkarošanā un integrējošas sabiedrības attīstības veicināšanā Eiropā ⁽³⁾, un iesaistot visas ieinteresētās personas līdzdalības procesā;
12. ņem vērā Komisijas paziņojumu "Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija 2010.–2015."; aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis pieņemt ar dzimumu līdztiesības jautājumu saistītu perspektīvu kā vienu no svarīgākajiem elementiem visās kopējās un valstu programmās, lai izskaustu nabadzību un cīnītos pret sociālo atstumtību;
13. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu "Eiropas platforma cīņai pret nabadzību"; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt šīs iniciatīvas īstenošanā dzimumu līdztiesības aspektu;
14. aicina Komisiju stiprināt Eiropas sociālās integrācijas un aizsardzības stratēģiju saskaņā ar iepriekšminēto iniciatīvu "Eiropas platforma cīņai pret nabadzību" un pastiprināt centienus īpaši vienvecāka ģimeņu stāvokļa uzlabošanā, lai tās varētu dzīvot cilvēka cienīgā dzīvē;
15. norāda, ka ekonomikas krīzes dēļ vairākās dalībvalstīs aizvien palielinās bezdarbs un sociālās problēmas un ka tas atšķirīgi ietekmē jauniešus un vecāka gadagājuma cilvēkus, vīriešus un sievietes un viņu ģimenes, un tādēļ aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis pastiprināt savas saistības un veikt īpašus pasākumus, lai izskaustu nabadzību un sociālo atstumtību, it īpaši nabadzību sieviešu vidū un tās tiešo ietekmi uz ģimenes dzīvi, jo nabadzība un sociālā atstumtība ir cilvēktiesību pārkāpums, kas ietekmē vismaz vienu no sešiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem; aicina Komisiju un dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību visneaizsargātāko grupu aizsardzībai (vienvecāka mājsaimniecībām, ģimenēm ar trim un vairāk bērniem, cilvēkiem ar invaliditāti, etnisko minoritāšu pārstāvjiem, jo īpaši romiem, cilvēkiem, kuri dzīvo visnelabvēlīgākajos mikrorajonos, cilvēkiem ar pazeminātām darba spējām un jauniešiem bez darba pieredzes); uzskata, ka cilvēka cienīgai dzīvei ir nepieciešama piekļuve izglītībai un darba tirgum un līdzdalība sabiedrības dzīvē; aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis nodrošināt, ka tiek veikti pasākumi bērnu nabadzības izskausšanai un ka visiem bērniem tiek dotas vienlīdzīgas iespējas dzīvē;
16. norāda, ka sieviešu integrācija darba tirgū pēdējās desmitgadēs norāda ne tikai uz ekonomikas lejupslīdes lielāku tiešo ietekmi uz pašām sievietēm, bet arī uz mājsaimniecībām, kuru ienākumus ievērojami iespaidos tas, ka sievietes zaudē darbu; uzsver, ka, spriežot pēc paziņojumiem par budžeta samazinājumu valsts sektorā, var prognozēt neproporcionāli lielu sieviešu bezdarba līmeņa celšanos, jo sievietes ir neproporcionāli daudz nodarbinātas izglītības, veselības un sociālo pakalpojumu jomā;
17. mudina Komisiju un dalībvalstis īstenot rādītājus attiecībā uz sievietēm un nabadzību, kas tika izstrādāti saistībā ar Pekinas Rīcības platformu, kā instrumentu, ar ko uzraudzīt plašāku sociālo, ekonomikas un nodarbinātības politikas virzienu ietekmi uz nabadzības samazināšanu; aicina dalībvalstis rast piemērotākas metodes sieviešu nabadzības noteikšanai;
18. aicina Komisiju un dalībvalstis valsts ziņojumos un ikgadējā kopīgajā ziņojumā par sociālo aizsardzību un sociālo integrāciju sniegt sistemātiskus pa dzimumiem sadalītus statistikas datus un informāciju;

⁽¹⁾ OV C 282E, 6.11.2008., 463. lpp.

⁽²⁾ OV C 9E, 15.1.2010., 11. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0375.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

19. aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest jaunus atsevišķus rādītājus attiecībā uz sievietēm un nabadzību, ko izmantot kā instrumentu, lai uzraudzītu plašāku sociālās, ekonomikas un nodarbinātības politikas virzienu ietekmi uz sievietēm un nabadzību;
20. uzsver nepieciešamību, rīkojot plašu apspriešanos ar Eiropas Parlamentu, vienoties par Sieviešu tiesību hartas īstenošanas uzraudzību un ņemt vērā sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības viedokļus, lai veicinātu mehānismus dzimumu līdztiesības panākšanai visos sociālās, ekonomiskās un politiskās dzīves aspektos;
21. vērš īpašu uzmanību uz nepieciešamību turpināt pētījumus un analīzi saistībā ar nabadzības feminizācijas parādību; aicina Komisiju un Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fondu sadarboties ar Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu un uzsākt mērķtiecīgus pētījumus, lai novērtētu arī to, kā pasaules krīze ietekmējusi sievietes;
22. mudina dalībvalstis nodrošināt, ka visiem cilvēkiem, jo īpaši jauniešiem un vecāka gadagājuma cilvēkiem, ir pieejama pamata veselības aprūpe;
23. mudina dalībvalstis nodrošināt, ka vecāka gadagājuma sievietēm ar viņu vecumam tipiskām slimībām ir pieejami profilaktiskās medicīnas un diagnostikas pakalpojumi, kas kalpo kā instruments cīņā pret sociālo atstumtību un nabadzību;
24. aicina dalībvalstis veicināt medicīnisko pakalpojumu pieejamību imigrantēm, lai ārstētu slimības, ko radījuši atšķirīgi ēšanas paradumi un rituālas darbības; attiecīgi aicina Komisiju un dalībvalstis veidot veselības politiku tā, lai cīnītos pret darbībām, kas apdraud sieviešu veselību un ir par iemeslu sociālajai atstumtībai un nabadzībai, un novērstu tās;
25. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka dzimumu līdztiesības politiku un ES principus piemēro visos vietējā un valsts mēroga līmeņos;
26. atgādina, ka pret nabadzību un sociālo atstumtību ir jācīnās gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās, lai izpildītu Eiropas Savienības un dalībvalstu saistības līdz 2015. gadam sasniegt ANO Tūkstošgades attīstības mērķus;

Sieviešu nabadzības apkarošana, izmantojot nodarbinātības politiku un sociālo aizsardzību

27. aicina dalībvalstis izveidot īpašas programmas, lai veicinātu sieviešu aktīvu iekļaušanu vai reintegrāciju darba tirgū, un konkrētas mūžizglītības iespējas, lai ļautu viņām iegūt prasmes un kvalifikāciju, piemēram, savu iespēju apzināšanos, pašapziņas un spēju veidošanu, atbilstīgi stratēģijai "Eiropa 2020", kurā uzsvars tiek likts uz projektiem un programmām, kas saistītas ar ekoloģisko pārveidi, tas ir, atjaunīgās enerģijas nozari, zinātni un videi draudzīgām darba vietām, kurās aktīvi izmanto jaunās tehnoloģijas, jaunas, noturīgas ekonomikas veidošanai; lai nepasliktinātu sieviešu jau tā nedrošo stāvokli darba tirgū, prasa, izvēloties darbiniekus atļaišanai, ņemt vērā ģimenes pienākumus, paturot prātā, ka daudzos gadījumos bērni ir sieviešu aizgādībā;
28. norāda, ka apmācības, nodarbinātības un pienācīgas kvalitātes darba ziņā pastāv ievērojamas atšķirības starp iedzīvotāju apstākļiem lauku apvidos un pilsētās; uzsver, cik liela nozīme ir šo iedzīvotāju, īpaši jaunāko un neaizsargātāko, tiesību ievērošanai attiecībā uz atbilstošas izglītības iegūšanu, profesionālas apmācības un augstskolas studiju pieejamību, un tādēļ aicina dalībvalstis un Komisiju atbalstīt minētās grupas, izveidojot aktīvas politikas un piemērotu apmācības pasākumu efektīvu sistēmu, lai dotu iespēju šīm personām ātri pielāgoties darba tirgus prasībām;
29. norāda, ka sociālā aizsardzība, darba tirgus politika un sociālā politika, stabilizējot darba tirgu un patēriņu, sniedz ievērojamu ieguldījumu recesijas dziļuma un ilguma mazināšanā un ka sociālās aizsardzības sistēma ir gan ienākumu, gan izdevumu puses stabilizators;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

30. uzskata, ka aktīva nodarbinātības politika (piemēram, strādājošo apmācība, profesionālā izglītība un apmācība) ir ļoti nozīmīga nabadzības novēršanai un ka šajā procesā būtiska loma ir sociālajiem partneriem; turklāt uzskata, ka iedarbīga nodarbinātības politika (piemēram, jauniešu darba pieredze, aizsargātas darbnīcas un darba vietas) ir arī būtiska, lai nodrošinātu līdzsvaru un paplašinātu darba tirgus pieejamību, kā arī saglabātu nodarbinātību nelabvēlīgos apstākļos esošajām grupām;

31. ņemot vērā, ka nodarbinātība ir dzinēj spēks cīņā ar nabadzību, uzsver — lai nodrošinātu pienācīgas kvalitātes darba apstākļus un atalgojumu, jāizveido pārredzami regulējoši noteikumi attiecībā uz netipiskiem nodarbinātības veidiem;

32. uzskata, ka sieviešu integrācija darba tirgū ir viens no svarīgākajiem faktoriem cīņā pret nabadzību un sociālo atstumtību; uzsver to, cik svarīgi ir atbalstīt jaunu darbavietu izveidi, veicināt papildu apmācību un izglītības nodrošināšanu sievietēm, kurām draud nonākšana nabadzībā, un stiprināt darbā iekārtošanas palīdzību;

33. atzīst, ka ekonomiskā nevienlīdzība un sieviešu atkarība ir cieši saistītas un ka joprojām pastāv vīriešu un sieviešu nelīdztiesība attiecībā uz izglītības pieejamību, pienākumiem ģimenē un vispārējo ģimenes uzturēšanu, un pauž nožēlu, ka joprojām ir vērojamas darba samaksas atšķirības starp dzimumiem, kas rada negatīvas sekas;

34. uzsver, ka saistībā ar bezdarbu lielāks risks neatsākt darbu ir sievietēm un ka viņas biežāk varētu būt nelabvēlīgākā stāvoklī darbā pieņemšanas procesā, jo ar sievietēm vairāk nekā ar vīriešiem tiek slēgti nedroša darba vai nepilnas slodzes darba līgumi, kurus viņas pašas nav izvēlējušās, vai arī tāpēc, ka sievietes joprojām ietekmē nevienlīdzīga darba samaksa;

35. norāda, ka saskaņā ar Eiropabarometra īpašo apsekojumu “Dzimumu līdztiesība ES 2009. gadā” Eiropā plaši tiek atzīta nepieciešamība samazināt atšķirību vīriešu un sieviešu darba samaksā;

36. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai, īstenojot stratēģiju “Eiropa 2020”, likvidētu dzimumu nelīdztiesību nodarbinātības jomā; stingri mudina noteikt par mērķi darba samaksas atšķirības starp dzimumiem ikgadēju samazināšanu par 1 %, lai līdz 2020. gadam sasniegtu 10 % liela samazinājuma mērķi un nodrošinātu sievietēm ar likumu noteiktā maternitātes atvaļinājuma laikā pilnu darba algu, kā ieteikts Parlamenta 2010. gada 20. oktobra Nostājā⁽¹⁾ par šo jautājumu, jo tas palīdzēs likvidēt dzimumu nelīdztiesību nodarbinātības jomā; turklāt uzsver, ka ir nepieciešama pozitīva rīcība, lai palielinātu sieviešu pārstāvību politiskajās, ekonomikas un uzņēmumu lēmējinstancēs;

37. norāda, ka kredītu pieejamība sievietēm uzņēmējām ir ierobežota un ka tas ir būtisks šķērslis viņu profesionālajai pilnveidei un ekonomiskajai neatkarībai, un tas ir pretrunā ar vienlīdzīgas attieksmes principu;

38. aicina politikas veidotājus gan ES, gan valstu līmenī veidot politiku ekonomikas krīzes negatīvo seku novēršanai, pamatojoties uz darba tirgus analīzi, kurā ir ņemti vērā dzimumu līdztiesības aspekti, kā arī sistemātiskiem novērtējumiem par ietekmi uz abu dzimumu pārstāvjiem;

39. aicina Komisiju turpināt iniciatīvas, kas vērstas uz neoficiālās ekonomikas esamības atzīšanu un “reālās ekonomikas” izteikšanu skaitļos, izmantojot uz dzimumu līdztiesību balstītas pieejas saskaņā ar Komisijas uzsākto projektu “Tālāk par IKP”; aicina dalībvalstis nodrošināt pienācīgus sociālos pabalstus sievietēm un vīriešiem, kas aprūpē vecus vai slimus radniekus, vai radniekus ar invaliditāti, un vecāka gadagājuma sievietēm, kas saņem īpaši mazas pensijas;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 20. oktobra Nostāja par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 92/85/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnus ar krūti (P7_TA(2010)0373).

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

40. aicina Komisiju pārskatīt spēkā esošos tiesību aktus attiecībā uz tāda principa piemērošanu, kas paredz vienādu atalgojumu vīriešiem un sievietēm, kā Parlaments to prasīja 2008. gada 18. novembra rezolūcijā ⁽¹⁾ (likumdošanas iniciatīva, ar ko Komisijai tika pieprasīts iesniegt atbilstīgu priekšlikumu līdz 2009. gada beigām);
41. uzsver to, cik svarīgi ir reformēt makroekonomikas, sociālās un darba tirgus politiku, lai garantētu sievietēm ekonomisko un sociālo taisnīgumu, pārskatīt metodes, kas tiek izmantotas, lai noteiktu nabadzības līmeni, un izstrādāt stratēģijas, lai veicinātu taisnīgu bagātības sadalījumu, garantēt iztikas minimumu un pienācīgas algas un pensijas, radīt kvalitatīvākas darbavietas sievietēm, vienlaikus nodrošinot viņām tiesības, ļaut sievietēm un meitenēm izmantot augsta standarta sabiedriskos pakalpojumus un uzlabot labklājības nodrošināšanu un vietējos pakalpojumus, tai skaitā mazbērnu novietnes, bērnudārzus un cita veida pirmsskolas izglītības iestādes, dienas centrus, vietējās kopienas atpūtas un ģimenes atbalsta centrus un dažādu paaudžu centrus, kuriem vajadzētu būt izmaksu ziņā pieņemamiem un vienlīdz pieejamiem sievietēm un vīriešiem, jaunākiem un vecākiem cilvēkiem un kuru darba laikam vajadzētu būt savietojamam ar lietotāju pilnas slodzes darbu;
42. aicina dalībvalstis izveidot konsultāciju centrus, lai noteiktu un novērstu nodarbināto sieviešu ekspluatāciju, kas ir viens no galvenajiem nabadzības un sociālās atstumtības iemesliem;
43. aicina dalībvalstis apsvērt iespēju pārskatīt sociālās aizsardzības sistēmas, lai individualizētu pensiju tiesības un sociālās drošības sistēmas un tādējādi likvidētu "ģimenes apgādnieka priekšrocības", garantētu vienlīdzīgas pensiju tiesības;
44. uzsver vīriešu un sieviešu līdztiesības pozitīvo ietekmi uz ekonomikas izaugsmi; norāda, ka dažādos pētījumos ir aprēķināts, ka, ja sieviešu un vīriešu nodarbinātības, nepilnas slodzes nodarbinātības un ražīguma līmenis būtu vienāds, IKP pieaugtu par 30 %, un tas ne tikai nāktu par labu visai ekonomikai, bet arī samazinātu risku nonākt nabadzībā, ar ko saskaras daudzas sievietes;
45. aicina Komisiju un Padomi steidzami izstrādāt un īstenot stratēģiju, lai līdz 2012. gadam uz pusi samazinātu bērnu nabadzības rādītājus un kopumā pārtrauktu nabadzības spirāli, ņemot vērā to, ka pastāv augsts risks bērniem no vecākiem mantot paliekošu nabadzību, kas varētu būtiski nelabvēlīgi ietekmēt viņu bērnu izredzes uz labāku dzīvi; tādēļ uzsver, ka ir jāintegrē individuālās bērnu tiesības visos ES politikas virzienos un pasākumos, lai pārraudzītu un novērtētu veiktos pasākumus bērnu nabadzības izskaušanā, noteiktu un izstrādātu prioritāras darbības, veicinātu datu vākšanu un pilnveidotu kopīgos rādītājus ES līmenī; uzskata, ka šajā sakarībā ir būtiski sekmēt vienuļā vecāka iekļūšanu un atgriešanos darba tirgū, kā arī sociālos pabalstus vienvēca ģimenēm, lai risinātu problēmas, vienlaikus nodrošinot arī konkrētu atbalstu daudz bērnu ģimenēm; uzskata, ka bērniem no nabadzīgām māsaimniecībām, kurās neviens nestrādā, ir jāsaņem īpaša uzmanība un atbalsts, lai novērstu nabadzību nākotnē;
46. aicina attiecīgās valstu iestādes pārskatīt imigrācijas politiku, lai novērstu strukturālus šķēršļus migrantu pilnīgai līdzdalībai darba tirgū, kā arī apkopot datus par gūtajiem rezultātiem mazāk aizsargāto iedzīvotāju grupu diskriminācijas novēršanā un novērtēt izdevumu samazinājumu ietekmi uz iedzīvotājiem saistībā ar piekļuvi veselības aprūpei, izglītībai un sociālajai aizsardzībai;
47. ņem vērā Padomes 2010. gada 17. jūnija lēmumu uzticēt pašām dalībvalstīm — sadarbībā ar reģioniem — valsts mērķu izvirzīšanu, lai samazinātu to cilvēku skaitu, kuriem draud nabadzības un atstumtības risks viena vai vairāku iemeslu dēļ, kuri norādīti Padomes sanāksmē apstiprinātajos trijos rādītājos; uzskata — ja dalībvalstis izmanto tikai rādītāju "bezdarbnieku māsaimniecība", sistemātiski varētu neievērot tādas problēmas kā strādājošo nabadzība, enerģētiskā nabadzība, vienuļo vecāku nabadzība, bērnu nabadzība un sociālā atstumtība; mudina dalībvalstis ļaunprātīgi neizmantojot rīcības brīvību, izvēloties rādītāju mazāk vērienīgu mērķu sasniegšanai nabadzības izskaušanas jomā; vērs uzmanību uz problēmām, ar kurām sastopas miljoniem Eiropas pensionāru, kuru pensijas nav pietiekamas iztikas nodrošināšanai un izdevumiem par specifiskām ar vecumu saistītām vajadzībām, kas jo īpaši saistītas ar zālēm un ārstēšanu, kuru izmaksas ir augstas; uzskata, ka par prioritāru mērķi jānosaka skolas un augstskolas izglītības nodrošināšana vismazāk aizsargātajām iedzīvotāju grupām un ka katrai dalībvalstij saistībā ar to jānosaka savi mērķi;

(1) OV C 16E, 22.1.2010., 21. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

48. norāda — tā kā līdzdalība ekonomikā, politiskajā un sabiedriskajā dzīvē ir jāuzlūko kā personas tiesības, aktīvā integrācijas politikā būtu jāizmanto holistiska pieeja, lai izskaustu nabadzību un sociālo atstumtību, jo īpaši nodrošinot pilnīgu piekļuvi kvalitatīviem sociālajiem pakalpojumiem un pakalpojumiem ar vispārēju (tautsaimniecisku) nozīmi;

49. uzsver, ka jāizstrādā atbilstošas nodarbinātības integrācijas un apmācības politikas nostādnes valstu līmenī, kā arī jāveido īpaša nodokļu iekasēšanas kārtība vienvecāka ģimenēs, kas veidotu pasākumu daļu cīņā pret nabadzību, bērnu nabadzību un sociālo atstumtību;

50. uzsver — lai novērstu diskrimināciju attiecībā uz iespējām darba tirgū un atalgojuma politiku, jāveic pasākumi valstu un Eiropas līmenī;

51. aicina Komisiju rūpīgi izpētīt tādas sociālās līdzdalības šķēršļus kā enerģētiskā nabadzība, finansiālā atstumtība un šķēršļus piekļuvei informācijas un komunikācijas tehnoloģijām (IKT);

52. uzsver — lai efektīvi apkarotu nabadzību, visos pārvaldes līmeņos jākoordinē politikas virzieni cīņā ar bezdarbu un sociālo atstumtību;

53. aicina dalībvalstis atvieglot imigrantu un etnisko minoritāšu pārstāvju piekļuvi izglītības un apmācības programmām, kuras sekmēs viņu līdzdalību darba tirgū;

Ģimenes dzīves un darba apvienošanas iespējas sievietēm, kas dzīvo nabadzībā vai kurām draud nabadzība

54. aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai veicinātu darba un privātās dzīves apvienošanu un tādējādi ļautu sievietēm, kurām draud nabadzība, veidot karjeru pilnas slodzes darbā vai nodrošināt viņām piekļuvi nepilnas slodzes darbam vai citiem elastīgiem darba laika režīmiem, tai skaitā, izmantojot maināmu nepilnas slodzes darba režīmu laikā, kad viņas nodarbojas ar aprūpi;

55. uzsver, ka trešā daļa vienvecāka ģimeņu Eiropā dzīvo nabadzībā;

56. aicina dalībvalstis saistībā ar iepriekšminēto grozījumu izdarīšanu Padomes Direktīvā 92/85/EEK veikt nepieciešamos pasākumus, lai novērstu darba ņēmēju atlaišanu no darba grūtniecības un pēcdzemdību periodā; aicina dalībvalstis aktīvi rīkoties, lai novērstu diskrimināciju pret grūtniecēm darba tirgū, kā arī pasākumus, ar kuriem nodrošina, ka mātes statuss neietekmē strādājošo sieviešu tiesības uz pensiju un ka pensijas apjomu neietekmē tas, ka sievietes ir izmantojušas maternitātes atvaļinājumu;

57. atgādina dalībvalstīm, ka atbilstoša bērnu aprūpe ir dzimumu līdztiesības īpaši būtiska daļa darba tirgū; pauž nožēlu, ka vēl ne tuvu nav sasniegti mērķi, ko 2002. gada Barselonas Eiropadomē noteica līdz 2010. gadam attiecībā uz aprūpes nodrošināšanu vismaz 90 % bērnu vecumā no trim gadiem līdz obligātajam skolas vecumam un vismaz 33 % bērnu līdz triju gadu vecumam; aicina Padomi un dalībvalstis atjaunot un izpildīt savu apņemšanos attiecībā uz Barselonas mērķu sasniegšanu pieejamu, izmaksu ziņā pieņemamu un kvalitatīvu bērnu aprūpes pakalpojumu nodrošināšanā un izstrādāt jaunus mērķus apgādājamo personu aprūpes jomā; tādēļ aicina dalībvalstis uzlabot piekļuvi sabiedriskajiem bērnu aprūpes pakalpojumiem, jo īpaši izmantojot finansiālu atbalstu bērnu aprūpei, uzlabot bērnu aprūpes sabiedrisko iestāžu darbību un stimulēt uzņēmumus nodrošināt bērnu aprūpes iespējas pašos uzņēmumos;

58. aicina dalībvalstis mērķtiecīgi rīkoties, lai nodrošinātu, ka visnelabvēlīgākajos apstākļos nonākušām sievietēm ir pienācīgi pieejamas valsts veselības aprūpes sistēmas, jo īpaši primārās veselības aprūpes pakalpojumi (tai skaitā mātes un bērna aizsardzība), kā to noteikusi Pasaules Veselības organizācija, un arī ginekoloģiskie un ar dzemdniecību saistītie veselības aprūpes pakalpojumi, pienācīgi mājokļi, tiesiskums, izglītība, apmācība, mūžizglītība, sports un kultūra, lai novērstu priekšlaicīgu izglītošanās pārtraukšanu un veicinātu netraucētu pāreju no izglītības iestādes uz darba tirgu;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

59. aicina dalībvalstis izstrādāt atbilstīgus pasākumus, lai atbalstītu pusaudžu vecuma mātes, kurām bieži vien ir grūti atrast darbu un kuras sociālo aizspriedumu un pārsvarā zemā izglītības līmeņa dēļ dzīvo nabadzībā;

Cīņa pret nabadzību vecāka gadagājuma sievietes vidū

60. uzsver, ka nabadzība apdraud sievietes vairāk nekā vīriešus, it īpaši vecumā, jo sociālās drošības sistēmu pamatā ir nepārtraukta algota darba princips; norāda, ka dažos gadījumos sievietes neatbilst šai prasībai, jo ir strādājušas ar pārtraukumiem, un ka sievietes cieš no diskriminācijas darba tirgū, jo īpaši algu atšķirību, maternitātes atvaļinājuma un nepilnas slodzes darba dēļ vai tādēļ, ka viņas ir pārtraukušas vai beigušas profesionālo darbību, lai pildītu ģimenes pienākumus vai strādātu dzīvesbiedra uzņēmumā, jo īpaši tirdzniecības un lauksaimniecības nozarē, nesaņemot par to atalgojumu un neiesaistoties sociālās drošības sistēmās; aicina dalībvalstu valdības atzinīgi novērtēt bērnu audzināšanu un nodrošināt, ka tai veltītais laiks tiek ieskaitīts pensijas aprēķinos, tādējādi dodot sievietēm iespēju saņemt pilna apmēra pensiju; ierosina dalībvalstīm nodrošināt sievietēm atbilstīga apmēra pensijas;

61. aicina dalībvalstis rīkoties, lai nodrošinātu sievietēm taisnīgas iespējas izmantot sociālās drošības un pensiju sistēmas, ņemot vērā, ka paredzamais dzīves ilgums sievietēm ir lielāks, un panāktu to, ka pensiju apdrošināšanas shēmās attiecībā uz sievietēm un vīriešiem tiek konsekventi piemērots vienādas attieksmes princips, lai samazinātu pensiju apmēra atšķirības atkarībā no dzimuma;

62. aicina dalībvalstis paredzēt pienācīgu sociālo nodrošinājumu sievietēm, kuras uzņemas atbildību par slimu un vecu ģimenes locekļu vai ģimenes locekļu ar invaliditāti aprūpi, un vecāka gadagājuma sievietēm, kuras saņem īpaši mazu pensiju;

Dzimuma dēļ veiktas vardarbības ietekme uz nabadzības risku

63. norāda, ka vardarbība pret sievietēm, kas ietekmē gan tās upurus, gan veicējus neatkarīgi no vecuma, izglītības līmeņa, ienākumu apmēra vai sociālā stāvokļa, Eiropas Savienībā joprojām ir liela problēma un tā aizvien vairāk palielina marginalizācijas risku un iespēju nonākt nabadzībā un sociālajā atstumtībā un var negatīvi ietekmēt sieviešu finansiālo neatkarību, veselību un piekļuvi nodarbinātībai un izglītībai; atkārtoti aicina Komisiju noteikt Eiropas gadu vardarbības pret sievietēm apkarošanai;

64. aicina dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek pienācīgi reģistrēti, analizēti un pētīti faktori, kas izraisa vardarbību ģimenē tā, lai nekavējoties varētu izstrādāt politikas pamatnostādnes šādas vardarbības nepieļaušanai un tās seku novēršanai, piemēram, nodrošinot patversmes sievietēm bezpajumtniecēm, kuras ir cietušas no vardarbības ģimenē;

65. uzsver nepieciešamību pastiprināt Eiropas centienus cilvēku tirdzniecības un seksuālās izmantošanas izskaušanā, veidojot ciešāku tiesu iestāžu un policijas sadarbību; mudina dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai izskaustu ierasto vai tradicionālo kaitīgo attieksmi vai paražas, tai skaitā sieviešu dzimumorgānu apgraižšanu, agras un piespiedu laulības un goda dēļ izdarītus noziegumus;

66. aicina dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, izstrādāt valsts līmeņa plānus, lai izskaustu visu veidu vardarbību pret sievietēm, nodrošināt nepārtrauktu un sistemātisku pasākumu norises uzraudzību, nodrošināt augstākā standarta tiesību aktus attiecībā uz vīriešu vardarbības pret sievietēm izskaušanu un nodrošināt pietiekamu finansējumu vardarbībā cietušo personu atbalstam un aizsardzībai, kas kalpotu kā instruments nabadzības novēršanai un samazināšanai;

67. turklāt atzīst, ka jēgpilnu risinājumu rašana sieviešu nabadzības novēršanai var būt viens no veidiem, kā samazināt vardarbību, kas izdarīta dzimuma dēļ, jo nabadzībā nonākušās sievietes ir vairāk pakļautas ļaunprātīgas rīcības riskam;

Otrdiena, 2011. gada 8. marts

68. uzsver to, cik svarīga ir dalībvalstu un reģionālo un vietējo pašvaldības iestāžu veiktā darbība, lai, izmantojot tādus instrumentus kā Eiropas Sociālais fonds (ESF) vai programma "Progress", palīdzētu atkārtoti integrēties darba tirgū sievietēm, kuras cietušas no vardarbības, kas izdarīta dzimuma dēļ;

69. aicina dalībvalstis veikt konkrētus pasākumus dzimumu līdztiesības jomā, lai risinātu jautājumus, kas ir saistīti ne tikai ar zemu ieņēmumu radītu nabadzību, bet arī ar kultūru, iesaisti sabiedrībā un politikā un sociālo kontaktu tīkliem;

Sociālā dialoga un pilsoniskās sabiedrības nozīme cīņā pret sieviešu nabadzību

70. uzsver strukturēta sociālā dialoga nozīmi cīņā pret sieviešu nabadzību; šajā sakarībā norāda uz nepieciešamību uzlabot sistēmas dalībai sieviešu organizācijās, citās NVO un ieinteresētajās aprindās, kā arī iesaistei vispārējā pilsoniskajā sabiedrībā un sadarbībai ar minētajām organizācijām, ieinteresētajām aprindām un pilsonisko sabiedrību;

71. uzskata, ka paties dialogos būtu jāveido tā, lai ļautu visnelabvēlīgākajos apstākļos nonākušu iedzīvotāju grupu locekļiem un dalībvalstu un ES pārvaldes iestādēm apmainīties ar viedokļiem un palīdzētu pārvarēt galēju nabadzību, sniedzot šajā jomā konkrētu Eiropas līmeņa labākās prakses piemēru;

72. aicina Komisiju saglabāt finanšu piešķirumu, ko pilsoniskās sabiedrības organizācijas var izmantot, cīnoties pret sieviešu nabadzību un mazinot tās ietekmi;

Finansējuma nodrošināšana kā nabadzības apkarošanas instruments

73. uzsver, cik svarīgi ir struktūrfondi, jo īpaši ESF, kā viens no galvenajiem instrumentiem, ar kuriem dalībvalstīm palīdz cīnīties pret nabadzību un sociālo atstumtību; aicina dalībvalstis veikt vairāk līdzfinansētu darbību, lai vairāk atbalstītu tādus pakalpojumus kā bērnu, vecu cilvēku un apgādājamu personu aprūpe, arī izmēģinot jaunus valsts un privāto organizāciju un finanšu sadarbības veidus un šādas sadarbības jaunus pasākumus; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka piešķirtie līdzekļi tiek izlietoti taisnīgi un pareizi;

74. uzsver to, cik svarīgi ir izveidot kopīpašuma juridisko modeli, lai nodrošinātu to, ka pilnīgi tiek atzītas lauksaimniecībā nodarbināto sieviešu tiesības, lai viņas saņemtu pienācīgu aizsardzību sociālā nodrošinājuma jomā un lai viņu darbs tiktu atzīts; turklāt uzsver nepieciešamību grozīt Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) regulu ⁽¹⁾, lai līdzīgi kā Eiropas Sociālā fonda gadījumā plānošanas periodā no 2014. līdz 2020. gadam ļautu veikt proaktīvus pasākumus sieviešu atbalstam, kas bija iespējams iepriekšējos periodos, bet nav iespējams pašreizējā periodā, un kas ļoti labvēlīgi ietekmētu sieviešu nodarbinātību lauku rajonos;

75. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidots Eiropas mikrofinansēšanas instruments nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai; aicina, pamatojoties uz to, veikt īpaši pielāgotas darbības, jo īpaši tehnisku palīdzību un palīg-pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt lielāku mikrofinansējuma pieejamību sievietēm, kurām ir grūtības iekļauties darba tirgū vai kuras vēlas kļūt par pašnodarbinātām personām vai izveidot savu mikrouzņēmumu;

*

* *

76. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem un valdībām.

⁽¹⁾ Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.).